

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 27 juli 2011 in zaak nr. 11/22596 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 juli 2011 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 juli 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 augustus 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief betoogt de minister dat de rechtbank ten onrechte van oordeel is dat sprake is van een kennelijke tegenstrijdigheid tussen het proces-verbaal van overbrenging en ophouding en het mutatierapport. Uit de brief met nadere inlichtingen blijkt immers dat het aanleggen van de handboeien niet is geschied bij de uitoefening van bevoegdheden bij of krachtens de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) gegeven, maar bij het transport naar het bureau van vreemdelingenpolitie voordat sprake was van een vreemdelingenrechtelijke ophouding. Ten onrechte heeft de rechtbank dit gebruik van handboeien betrokken bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de bewaring, aldus de minister.

2.1.1. In de brief van 22 juli 2011 geeft de minister een toelichting op het mutatierapport van 9 juli 2011. Uit het mutatierapport blijkt volgens de minister dat de vreemdeling zich op het moment dat hij door de hulpofficier van Justitie strafrechtelijk werd heengezonden reeds op het bureau van de vreemdelingenpolitie bevond. Deze informatie komt niet overeen met de inhoud van het proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 8 juli 2011, waarin staat vermeld dat de vreemdeling na strafrechtelijke detentie in de justitiële inrichting Hoofdbureau te Amsterdam, in verband met onrechtmatig verblijf in Nederland is overgebracht naar het Bureau vreemdelingenpolitie te Amsterdam, zijnde een plaats voor verhoor. Aangezien het proces-verbaal op ambtseed is opgemaakt dient aan de inhoud daarvan meer waarde te worden toegekend, zodat er vanuit moet worden gegaan dat het aanleggen van de handboeien is geschied bij de uitoefening van bevoegdheden gegeven bij of krachtens de Vw 2000.

De grief faalt derhalve.

2.2. In de tweede grief betoogt de minister dat indien het aanleggen van de handboeien de rechtmatigheid van de bewaring raakt, de belangenafweging in het voordeel van de minister dient uit te vallen, gelet op

de gronden van de maatregel en het feit dat de vreemdeling tot twee maal toe asiel heeft gevraagd en daarna niet zelfstandig uit Nederland is vertrokken. Daarbij is de rechtbank in strijd met artikel 8:69 van de Algemene wet bestuursrecht voorbijgegaan aan de uitspraak van de Afdeling van 11 juli 2011 in zaak nr. 201102069/1/V3, nu die uitspraak op de dag voordat de rechtbank tot haar uitspraak is gekomen is gepubliceerd op de website van de Afdeling, aldus de minister.

2.2.1. Ingevolge artikel 22 van de Ambtsinstructie voor de Koninklijke marechaussee, de politie en andere opsporingsambtenaren (hierna: de Ambtsinstructie) kan de ambtenaar een persoon die rechtens van zijn vrijheid is beroofd, ten behoeve van het vervoer handboeien aanleggen.

Ingevolge het tweede lid kan de maatregel, bedoeld in het eerste lid, slechts worden getroffen, indien de feiten en omstandigheden dit redelijkerwijs vereisen met het oog op gevaar voor ontvluchting, dan wel met het oog op gevaar voor de veiligheid of het leven van de persoon die rechtens van zijn vrijheid is beroofd, van de ambtenaar of van derden.

Ingevolge het derde lid kunnen de in het tweede lid bedoelde feiten en omstandigheden slechts zijn gelegen in de persoon die rechtens van zijn vrijheid is beroofd, of de aard van het strafbare feit op grond waarvan de vrijheidsbeneming heeft plaatsgevonden, één en ander in samenhang met de wijze waarop en de situatie waarin het vervoer plaatsvindt.

2.2.2. Volgens het verhandelde ter zitting bij de rechtbank zijn de vreemdeling handboeien aangelegd tijdens het vervoer naar het Bureau vreemdelingenpolitie. In het proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 8 juli 2011 staat evenwel over het gebruik van handboeien niets vermeld. Aangezien op grond van de Ambtsinstructie de feiten en omstandigheden die het gebruik van handboeien vereisen kenbaar moeten worden gemaakt, moet het er voor worden gehouden dat de handboeien in strijd met artikel 22 van de Ambtsinstructie zijn aangelegd.

2.2.3. Het niet naleven van artikel 22 van de Ambtsinstructie maakt gelet op artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 de maatregel van bewaring alleen dan onrechtmatig indien de met de inbewaringstelling gemoeide belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van de gebreken en de daarmee geschonden belangen.

De minister heeft de gronden van de maatregel en het feit dat de vreemdeling de verwijderingsprocedure ontwijkt nu hij reeds tweemaal een aanvraag tot het verlenen van een asielvergunning heeft ingediend en daarna niet zelfstandig uit Nederland is vertrokken, als bijzondere belangen gesteld.

Aan de maatregel van bewaring is ten grondslag gelegd dat de vreemdeling:

- (a) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000,
- (b) zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn,
- (c) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft,
- (d) geen middelen van bestaan heeft.

Daargelaten of de rechtbank de door de minister aangehaalde uitspraak van de Afdeling bij haar oordeelsvorming ten onrechte buiten beschouwing heeft gelaten, heeft de Afdeling in haar uitspraak van

21 maart 2011 in zaak nr. 201100555/1/V3 (www.raadvanstate.nl) reeds overwogen dat, indien een vreemdeling niet over een vaste woon- of verblijfplaats beschikt en zich daarnaast niet aan zijn vertrekplicht heeft gehouden er in beginsel aanleiding bestaat aan te nemen dat de vreemdeling de voorbereiding van de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert. Dit geldt in dit geval te meer, nu de minister er terecht op heeft gewezen dat de vreemdeling tot tweemaal toe na afwijzing van zijn asielaanvragen niet zelfstandig uit Nederland is vertrokken. Het belang van de minister bij voortduring van de maatregel is daarmee in het bijzonder gegeven. Gelet hierop en op de belangen ter bescherming waarvan artikel 22 van de Ambtsinstructie strekt, bestaat geen grond voor het oordeel dat de maatregel bij afweging van de daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

De grief slaagt derhalve.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 8 juli 2011 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

2.4. Bij de rechtbank heeft de vreemdeling nog naar voren gebracht dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst en de bewaring die gericht is op uitzetting mitsdien als onrechtmatig moet worden beschouwd.

2.4.1. De Afdeling heeft bij haar uitspraak van 1 augustus 2011 in zaak nr. 201105526/1/V3 (www.raadvanstate.nl) geoordeeld dat aangezien er door de Guinese autoriteiten nog immer laissez passer worden verstrekt een redelijk vooruitzicht op verwijdering naar Guinee niet ontbreekt. De beroepsgrond kan reeds daarom geen doel treffen.

2.5. Gelet op het vorenstaande zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 8 juli 2011 ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 27 juli 2011 in zaak nr. 11/22596;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

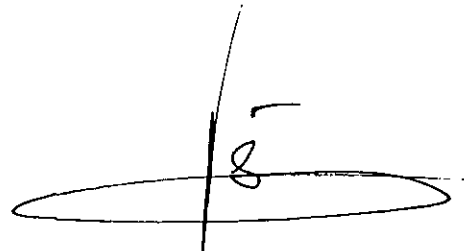
w.g. Brugman
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 oktober 2011

205.

Verzonden: 19 oktober 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

27. JUL. 2011 10:31

SBR VREEMDELINGEN

NR. 422 P. 2

SBR VREEMDELINGEN

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummer: AWB 11/22596

V-nr:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in de zaak tussen

geboren op _____ van (gestelde) Guineese nationaliteit, eiser,
 gemachtigde: mr. R.M. Seth Paul, advocaat te Amsterdam,

en

de minister voor Immigratie en Asiel,
 verweerder,
 gemachtigde: mr. C. Prins, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

Procesverloop

Op 8 juli 2011 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 11 juli 2011 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.
 Op grond van artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

De rechtbank heeft het beroep behandeld ter openbare zitting van 21 juli 2011. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn voornoemde gemachtigde. Ook was ter zitting aanwezig A. Stamatou, als tolk in de Franse taal.

Het onderzoek ter zitting is geschorst teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen nadere inlichtingen te verstrekken. Bij faxbericht van 22 juli 2011 heeft verweerder de gevraagde inlichtingen verstrekt. Bij faxbericht van dezelfde datum is namens eiser een reactie ingediend. Vervolgens is het onderzoek met toestemming van partijen zonder nadere zitting gesloten.

Overwegingen

1. Eiser heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd.
 Eiser heeft ter zitting verklaard dat bij het transport naar de het Bureau Vreemdelingenpolitie gebruik is gemaakt van handboeien. Nu in het proces-verbaal (pv) van overbrenging en ophouding niet is gerefereerd dat handboeien zijn aangelegd, is de bewaring reeds hierom onrechtmatig. Verder komt de zienswijze van verweerder over de gang van zaken rond de

Zaaknummer: AWB 11/22596 inzake

Pagina 2 van 4

ophouding van eiser niet overeen met hetgeen hierover in het pv van overbrenging en ophouding is gerelateerd.

2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat uit het pv van overbrenging en ophouding en het mutatiereport van 9 juli 2011 blijkt dat ten tijde van het vreemdelingenrechtelijk traject geen gebruik is gemaakt van handboeien. Eiser is strafrechtelijk heengezonden terwijl hij zich al op het Bureau Vreemdelingenpolitie bevond. Voor zover handboeien zijn gebruikt bij het transport naar het Bureau Vreemdelingenpolitie heeft dit plaatsgevonden gedurende het strafrechtelijk traject.

3.1 In het pv van overbrenging en ophouding van 8 juli 2011 is weergegeven dat eiser op 8 juli 2011 om 15.50 uur, na strafrechtelijke detentie in het Hoofdbureau te Amsterdam, is overgebracht naar een plaats van verhoor, zijnde Bureau Vreemdelingenpolitie te Amsterdam. Eiser kwam daar op 8 juli 2011 om 15.50 uur aan en werd daar opgehouden, aldus eerdergenoemd pv.

3.2 In het mutatiereport van 9 juli 2011 is weergegeven dat eiser op 8 juli 2011 om 15.50 uur strafrechtelijk is heengezonden op het Bureau Vreemdelingenpolitie. De rechtbank stelt dan ook vast dat de inhoud van het mutatiereport niet overeenkomt met hetgeen in dit kader is weergegeven in het pv van overbrenging en ophouding.

3.3 De rechtbank neemt verder in aanmerking dat bij het gehoor voorafgaand aan de inbewaringstelling aan eiser is gevraagd of hij tijdens het vervoer naar de plaats van verhoor geboeid is overgebracht in of naar het voertuig waarmee hij werd vervoerd. Dit wijst er ook op dat eiser voorafgaand aan de ophouding is overgebracht naar het Bureau Vreemdelingenpolitie, zoals weergegeven in het pv van overbrenging en ophouding.

3.4 De rechtbank neemt verder in aanmerking dat eiser desgevraagd ter zitting heeft verklaard dat handboeien zijn aangelegd op het moment dat hij naar de autobus werd gebracht voor transport naar de plaats van verhoor. Weliswaar heeft eiser bij het gehoor voorafgaand aan de inbewaringstelling verklaard dat hij niet geboeid is overgebracht, maar dat sluit niet uit dat hem wel boeien zijn aangelegd tijdens vervoer naar het transportmiddel. Hierbij neemt de rechtbank tevens in aanmerking dat eiser is gehoord in de Engelse taal, van welke taal eiser stelt slechts een beperkte kennis te hebben.

3.5 Gelet op de verklaring van eiser en gelet op hetgeen is weergegeven in het pv van overbrenging en ophouding, alsmede de kennelijke tegenstrijdigheid van dit pv met het mutatiereport, dient het ervoor te worden gehouden gedurende het vreemdelingenrechtelijk traject gebruik is gemaakt van handboeien.

4. Op grond van artikel 22, eerste lid, van de Ambtsinstructie kan de ambtenaar een persoon die rechtens van zijn vrijheid is beroofd, ten behoeve van het vervoer handboeien aanleggen.

Op grond van het tweede lid kan de maatregel, bedoeld in het eerste lid, slechts worden getroffen, indien de feiten of omstandigheden dit redelijkerwijs vereisen met het oog op gevaar voor ontvluchting, dan wel met het oog op gevaar voor de veiligheid of het leven van de persoon die rechtens van zijn vrijheid is beroofd, van de ambtenaar of derden.

Op grond van het derde lid kunnen de in het tweede lid bedoelde feiten of omstandigheden slechts gelegen zijn in de persoon die rechtens van zijn vrijheid is beroofd, of de aard van het

Zaaknummer: AWB 11/22596 inzake

Pagina 3 van 4

strafbare feit op grond waarvan de vrijheidsbeneming heeft plaatsgevonden, één en ander in samenhang met de wijze waarop en de situatie waarin het vervoer plaatsvindt.

5.1 De rechtbank is van oordeel dat op grond van de Ambtsinstructie kenbaar moet zijn welke feiten en omstandigheden het gebruik van handboeien vereisen. In het pv van overbrenging en ophouding zijn de feiten en omstandigheden die het gebruik van handboeien vereisen niet kenbaar gemaakt.

5.2 De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder niet heeft aangetoond dat in overeenstemming met de Ambtsinstructie bij eiser handboeien zijn aangelegd. De rechtbank houdt het er dan ook voor dat de handboeien in strijd met artikel 22, eerste lid van de Ambtsinstructie zijn aangelegd.

6. Volgens vaste jurisprudentie maakt het niet naleven van artikel 22 van de Ambtsinstructie, gelet op artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000, de oplegging van de maatregel alleen dan onrechtmatig, indien de met de inbewaringstelling gemoeide belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daarmee geschonden belangen.

7. De rechtbank is van oordeel dat verweerder geen bijzondere belangen heeft gesteld op grond waarvan het onrechtmatig aanleggen van handboeien niet leidt tot onrechtmatigheid van de inbewaringstelling van eiser. De rechtbank acht de gronden die ten grondslag zijn gelegd aan de maatregel onvoldoende om de belangenafweging in het voordeel van verweerder uit te laten vallen. Verweerder heeft zich in dit kader op het standpunt gesteld dat ten aanzien van eiser kan worden aangenomen dat hij de verwijderingsprocedure ontwijkt nu hij reeds twee maal een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning alsel heeft ingediend. Verweerder heeft hierbij verwezen naar een uitspraak van de Afdeling van 11 juli 2011 (201102069/1). Nu genoemde uitspraak (nog) niet is gepubliceerd en evenmin door verweerder is overgelegd ziet de rechtbank echter aanleiding aan het standpunt van verweerder voorbij te gaan.

8. Hieruit volgt dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel van aanvang af bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank verklaart het beroep dan ook gegrond en bevest de onmiddellijke opheffing van de bewaring.

9. De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag van € 105,- per dag dat eiser op een politiebureau ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest en € 80,- per dag dat eiser in het huis van bewaring ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, in totaal € 1.620,-.

10. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 874,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 437,-, wegingsfactor 1).

Zaaknummer: AWB 11/22596 inzake

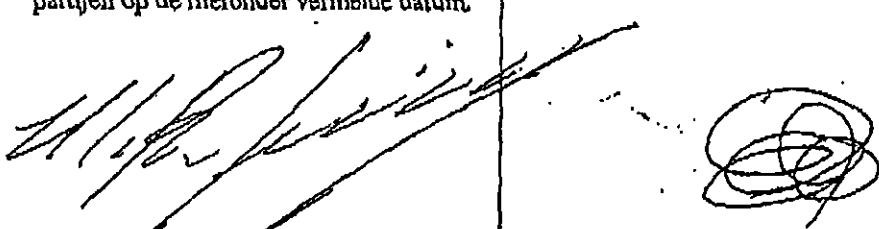
Pagina 4 van 4

Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt dat verweerder de bewaring onmiddellijk opheft;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot het betalen van een schadevergoeding aan eiser tot een bedrag van € 1.620,- (zegge: zestienhonderd en twintig euro);
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 874,- (zegge: achthonderd en vierenzeventig euro), te betalen aan de griffier.

Deze uitspraak is gedaan op 27 juli 2011 door mr. A.W.C.M. van Emmerik, rechter, in aanwezigheid van M.R. van Kerkwijk, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden aan partijen op:

27 JULI 2011

Conc.: MvK
Coll: AS
D: C
VK

Voor kopie conform
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

Tegen deze uitspraak kan binnen één week na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 8:5, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 2 AUG 2011	
ZAAKNR.	201108407
AAN:	F
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. E. Nardelli
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 27 juli 2011
met kenmerk 11/22596

Inzake:

met IND-kenmerk 0904.08.1283
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. R.M. Seth Paul
advocaat te Prinsengracht 668, 1017 KW, Amsterdam

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordenwijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

F.X. Cozijn
070-779 7111

1 Inleiding

De Minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de Minister) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 27 juli 2011, met kenmerk AWB 11/22596 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 8 juli 2011 gegrond heeft verklaard, de onmiddellijke opheffing van de maatregel van bewaring heeft bevolen, en L. Camara (hierna: verweerder) een schadevergoeding heeft toegekend ten laste van de Staat der Nederlanden van € 1620,-, alsmede de Minister in de proceskosten, groot € 874,- heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Bij besluit van 8 juli 2011 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) in bewaring gesteld.

2.2 Bij uitspraak van 27 juli 2011 heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard, bevolen de bewaring op te heffen en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden toegekend.

2.3 Op 27 juli 2011 is de maatregel van bewaring opgeheven (*productie 2*).

3 Standpunt van de Minister

3.1 De Minister is van oordeel dat het besluit van 8 juli 2011 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Minister heeft twee grieven tegen de aangevallen uitspraak.

Grief 1

3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 3.5, zoals weergegeven op pagina 2 van de aangevallen uitspraak:

"Gelet op de verklaring van eiser en gelet op hetgeen is weergegeven in het pv van overbrenging en ophouding, alsmede de kennelijke tegenstrijdigheid van dit pv met het mutatiereport, dient het ervoor te worden gehouden gedurende [sic] het vreemdelingrechtelijk traject gebruik is gemaakt van handboeien."

Grief 2

3.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 7, zoals weergegeven op pagina 3 van de aangevallen uitspraak:

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder geen bijzondere belangen heeft gesteld op grond waarvan het onrechtmatig aanleggen van handboeien niet leidt tot onrechtmatigheid van de inbewaringstelling van eiser. De rechtbank acht de gronden die ten grondslag zijn gelegd aan de maatregel onvoldoende om de belangenafweging in het voordeel van verweerder uit te laten vallen. Verweerder heeft zich in dit kader op het standpunt gesteld dat ten aanzien van eiser kan worden aangenomen dat hij de verwijderingsprocedure ontwijkt nu hij reeds twee maal een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiël heeft ingediend. Verweerder heeft hierbij verwezen naar een uitspraak van de Afdeling van 11 juli 2011 (201102069/1). Nu genoemde uitspraak (nog) niet is gepubliceerd en evenmin door verweerder is overgelegd ziet de rechtbank echter aanleiding aan het standpunt van verweerder voorbij te gaan."

- 3.5. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 8, 9 en 10, zoals weergegeven op pagina 3 van de aangevallen uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

Toelichting op grief 1

- 3.6. Ten onrechte, want bij gebrek aan feitelijke grondslag, oordeelt de rechtbank dat sprake is van een kennelijke tegenstrijdigheid tussen het proces-verbaal van overbrenging en ophouding en het mutatie rapport.

Immers uit de aan de rechtbank, na het besluit tot schorsing van het onderzoek ter terechtzitting, ter beschikking staande brief en de daarin op verzoek van de rechtbank nader toegelichte gang van zaken voorafgaand aan de vreemdelingrechtelijke ophouding blijkt evident dat het aanleggen van handboeien niet is geschied bij de uitoefening van bevoegdheden bij of krachtens de Vreemdelingenwet gegeven, maar bij het transport naar het bureau van de vreemdelingenpolitie voordat sprake was van een vreemdelingrechtelijke ophouding. Ten onrechte heeft de rechtbank dit gebruik van handboeien van belang geacht en betrokken bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de bewaring van de vreemdeling.

- 3.7. Reeds het vorenstaande had de rechtbank ertoe moeten brengen het beroep ongegrond te verklaren.

Toelichting op grief 2

- 3.8. Indien in weerwil van het vorenstaande toch zou kunnen worden toegekomen aan een beoordeling van de consequenties van het gebruik van handboeien voor de rechtmatigheid van de bewaring wijst de Minister op het volgende,
- 3.9. Gelet op de gronden van de maatregel en het feit dat verweerder tot tweemaal toe asiel heeft aangevraagd en daarna niet zelfstandig is vertrokken uit Nederland dient de belangenafweging in het voordeel van de Minister uit te vallen.

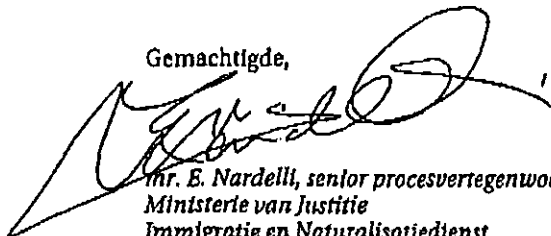
Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 7 van de aangevallen uitspraak overwogen dat de uitspraak van 11 juli 2011 van uw Afdeling, waarop de Minister zich ter zitting heeft beroepen, niet gepubliceerd is en mitsdien buiten de omvang van het geding valt. Immers, op 26 juli 2011, de dag voordat de rechtbank tot de aangevallen uitspraak is gekomen, is genoemde uitspraak op de website van uw Afdeling gepubliceerd. Door deze niet te betrekken bij haar uitspraak heeft de rechtbank naar het oordeel van de Minister in strijd met artikel 8:69 Awb gehandeld. De Minister meent, anders dan de rechtbank, dat voldoende belangen zijn gesteld die de inbewaringstelling rechtvaardigen.

4. **Concluse**

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Minister verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Rijswijk, 2 augustus 2011

Gemachtigde,

*Mr. E. Nardelli, senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag*